

عنوان مقاله:

رذایل اخلاقی و نسبت آن ها با ذات آدمی

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه و کلام، دوره 43، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

سیدعلی حسینی شریف - عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بحث ارتباط اخلاق و صفات نیک و بد آدمی با ذات و طبیعت وی از مباحث کهن در عرصه حکمت عملی است، این مسیله که آیا همه اخلاق یا بخشی از آن، در همه یا ها انسان در بعضی از آدمیان اختیاری و اکتسابی، یا ریغ اختاری و غیرقابل تحصیل بوده و تغییر ناپذیر است، از رید باز مطمح نظر دانایان و حکیمان بوده است. هدف این نوشتار طرح و دفاع از این نظریه است که فضایل و کمالات امور وجودی و حقایق عینی و اکتسابی هستند، اما رذایل اخلاقی امور عدمی و نقایص و اعدام ملکات فاضلهاند و از این جهت همین که ذات انسان فاقد کمال و فضیلتی باشد کافی است تا مصداق رذیله مقابل قرار گیرد و از آنجا که انسان در اصل خلقت تهی از فضایل بوده و عالم و عادل متولد نمیشود، صرف ذات آدمی و به اصطلاح انسان من حیث هو هو، از این جهت مصداق رذایل است و این به معنی ذاتی بودن این صفات است، چنانکه امکان ذاتی ممکن میباشد، یعنی رذایل در عین ذاتی بودن مانند فضایل تغییرپذیر و زوالپذیر هستند و اختیار و اراده انسان در آنها نافذ است. از این رهگذر تعلیم و تربیت نیز جایگاه ویژه خود را از دست نمیدهد.

کلمات کلیدی:

خلق، فضایل، رذایل، صفات ذاتی، صفات اکتسابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644109>

